

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 marca 2019r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 9 czerwca 2017 roku I. S. zadzwoniła do oficera dyżurnego KPP w D. z informacją, że prawdopodobnie jej nietrzeźwy brat, tj. oskarżony Ł. S. zabrał samochód marki O. (...) o nr rej. (...) i udał się w nieznanne miejsce. W związku z tym zawiadomieniem, oficer dyżurny KPP w D. nadał do wszystkich patroli komunikat (...).

Funkcjonariusze policji B. S., Ł. L. i S. O. mając na uwadze treść komunikatu w trakcie patrolu w miejscowości W. około godz. 11:43 w pobliżu posesji nr (...) zauważyli stojący na włączonych światłach mijania pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), gdzie za kierownicą tego pojazdu siedział znany im osobiście oskarżony Ł. S.. Pojazd ten ustawiony był przodem do drogi głównej biegnącej przez miejscowość W.. Kierujący radiowozem funkcjonariusz policji S. O. zatrzymał radiowóz na wysokości wjazdu, blokując w ten sposób wyjazd oskarżonemu z drogi podporządkowanej. Następnie funkcjonariusze policji udali się do Ł. S. celem przeprowadzenia rozmowy. Oskarżony nie był w stanie wytłumaczyć, w jaki sposób znalazł się za kierownicą samochodu marki O. (...). Funkcjonariusze policji zauważyli, iż może znajdować się on pod wpływem alkoholu. Ł. S. został poddany badaniom na zawartość alkoholu. Badanie wykazało 1.09 mg/l, 1.11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Przebywająca na posesji nr (...) W. S. wskazała funkcjonariuszom policji, że widziała jak Ł. S. kierował tym samochodem. Oskarżony został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji celem przebadania na stan trzeźwości na urządzeniu stacjonarnym A. S., gdzie stwierdzono zawartość 1.21 mg/l i 1.15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W policyjnej bazie danych ustalono, że Ł. S. obowiązują zakazy prowadzenia pojazdów.

Kamery monitoringu znajdujące się w sklepie w miejscowości B. zarejestrowały jak w tym dniu przed zatrzymaniem oskarżonego przez funkcjonariuszy policji pod ten sklep podjeżdża samochód marki O. (...) o nr rej. (...) z którego wysiada oskarżony. Ł. S. po kilku minutach ponownie wsiada do tego pojazdu i odjeżdża spod sklepu.

(d: zezn. św. I. S. k. 111, zezn. św. B. S. k. 11, 84, zezn. św. Ł. L. k. 87, zezn. św. W. S. k. 6-7, zezn. św. D. M. k. 84-85, zezn. św. G. P. k. 85, zezn. św. S. O. k. 88, protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości k.2, 3, płyta „E- (...)” k.97, płyta CD-R z protokołem oględzin k. 31, 32-33)

Oskarżony Ł. S. był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 9 grudnia 2008 roku sygn. akt VI K 645/08, Ł. S. został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, z orzeczeniem środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 marca 2015 roku sygn. akt II K 34/15 Ł. S. został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z orzeczeniem środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Wyrok uprawomocnił się dnia 26.03.2015r.

Kara orzeczona w sprawie VI K 648/08 został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 22 września 2010 roku sygn. akt II K 133/10, którym wobec Ł. S. została orzeczona łączna kara 10 miesięcy, którą odbywał m.in. w od 05.11.2015r. do 05.09.2016r.

Oskarżony ma 37 lat. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest stolarzem.

(d: dane osobopoznawcze k. 44, odpisy wyroków k. 24, 25, 55-65, 70-73, karta karna k. 94)

Oskarżony Ł. S. słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) kierował jego wujek M. S.. Wyjaśnił, że co prawda w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw, ale wynikało to z tego, iż był wówczas zestresowany i sam się zakręcił.

Wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do zarzucanych mu przestępstw, zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Wyjaśnienia te bowiem korelują z zeznaniami: W. S. złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, funkcjonariuszy policji B. S., Ł. L., S. O., D. M. i G. P., a także z nagraniem przedłożonym przez KPP w D. (k. 97). Również fakt, iż oskarżony był świadomy nałożonych uprzednio na niego obowiązków m.in. dwukrotnego zakazu kierowania wszelkimi pojazdami nie budzi wątpliwości, bowiem koreluje to z zgromadzonymi w sprawie na tą okoliczność dowodami w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 9 grudnia 2008 roku sygn. akt VI K 645/08 (k.25) oraz prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 marca 2015 roku sygn. akt II K 34/15 (k.24). Natomiast wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie w których podał, że w dniu zdarzenia tym pojazdem kierował jego wujek M. S. to bez wątpienia przyjęta przez niego linia obrony, skoro M. S. w żaden sposób nie potwierdził takiej okoliczności.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka W. S., złożone w postępowaniu przygotowawczym, która w sposób spójny i logiczny wskazała, że w dniu zdarzenia otwierając bramę swojej posesji widziała jak oskarżony kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). Widziała również jak oskarżony kierowanym wówczas przez siebie samochodem wycofał z jej drogi dojazdowej, a następnie w miejscu tym pojawili się funkcjonariusze policji. Nie ma żadnych okoliczności kwestionujących treść tych zeznań, skoro zeznania świadka korelują z zeznaniami funkcjonariuszy policji B. S., Ł. L. i S. O., którzy przyznali, że na miejscu zdarzenia W. S. wskazała im, że pojazdem tym kierował oskarżony. Co więcej zeznania W. S. znajdują również potwierdzenie w depozycjach funkcjonariuszy policji D. M. i G. P., którzy sporządzali protokół z przesłuchania W. S., a te zeznania są zgodne z informacjami przekazanymi przez W. S. funkcjonariuszom policji podejmującym interwencję wobec oskarżonego.

Zeznania funkcjonariuszy policji B. S., Ł. L., D. M., G. P. i S. O. Sąd uznał za wiarygodne. B. S., Ł. L. i S. O. przyznali, że podczas patrolowania W. zauważyli samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...), a za kierownicą tego pojazdu siedział znany im Ł. S.. Fakt, iż wówczas Ł. S. znajdował się pod wpływem alkoholu koreluje z protokołami z przebiegu badania stanu trzeźwości (k.2,3). W/w funkcjonariusze policji zgodnie przyznali, że W. S. wskazała im, że widziała jak Ł. S. kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...). Nie ma żadnych powodów do kwestionowania tych zeznań.

Dlatego też nie można uznać za wiarygodne zeznań W. S. złożonych na rozprawie, z których miałyby wynikać, iż ktoś z tego samochodu wysiadał, czy nie wie kto nim kierował, skoro takich informacji nie przekazywała ani funkcjonariuszom policji przy interwencji, czy w czasie pierwszego przesłuchania, gdzie zeznając bezpośrednio po zdarzeniu wszystkie okoliczności musiała bardzo dobrze pamiętać.

Zeznania świadków I. S., P. S. i Z. S. nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, skoro nie mogą wskazać jednoznacznie, kto kierował pojazdem, przy czym ich zeznania nie wykluczają tego, iż kierującym był Ł. S..

Brak jest podstaw do nieuwzględnienia zeznań świadka M. S.. Nie ma okoliczności wskazujących by zeznawał nieprawdę, zwłaszcza, że z zeznań B. S. wynika, iż już na miejscu zdarzenia Ł. S. wskazywał, że samochodem tym kierowała rzekomo W. S.. Tak więc nie ulega wątpliwości, że oskarżony za każdym razem, (czy to funkcjonariuszom policji czy też w postępowaniu sądowym) wskazując, że tym pojazdem kierowały inne osoby chciał w ten sposób uniknąć odpowiedzialności karnej. Przy czym okoliczność, iż oskarżony kierował w dniu zdarzenia pojazdem wynika również z nagrania znajdującego się w aktach sprawy na k. 31.

Dokumenty, nagrania i protokoły znajdujące się w aktach sprawy znajdujące się w aktach sprawy nie budzą żadnej wątpliwości ani co do formy, ani co do treści. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich autentyczności ani rzetelności.

Sąd zważył co następuje.

Oskarżony Ł. S. zrealizował swoim zachowaniem znamiona występku z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd zmienił opis czynu wskazany przez Prokuratora w akcie oskarżenia bowiem oskarżony karę orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 22 września 2010 roku sygn. akt II K 133/10, obejmującą karę jednostkową orzeczoną wobec Ł. S. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sadu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 marca 2015 roku sygn. akt II K 34/15, odbywał w okresie od dnia 5.11.2015r. do 05.09.2016r.

Przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, będąc uprzednio skazany za prowadzenie takiego pojazdu w stanie nietrzeźwości. Natomiast przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Zebrany w sprawie wiarygodny materiał dowodowy wskazuje, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona wyżej opisanego przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k., działając ponadto w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k..

W dniu 9 czerwca 2017 roku w miejscowości W. i B. kierował samochodem osobowym marki o. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, a wcześniej był karany za przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 9 grudnia 2008 roku sygn. akt VI K 645/08 oraz wyrokiem Sadu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 marca 2015 roku sygn. akt II K 34/15. Przy czym oskarżony zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 marca 2015 roku sygn. akt VI K 645/08 za umyślne przestępstwo podobne, która to kara pozbawienia wolności objęta była karą łączną odbytą w okresie od 05.11.2015r. do 05.09.2016r.

Wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony znajdował się w okolicznościach, które nie tylko dawały mu możliwość rozpoznania bezprawności postępowania, ale także stwarzały możliwość postąpienia zgodnie z prawem. Biorąc pod uwagę wiek sprawcy, stopień rozwoju intelektualnego oraz prostą strukturę czynów Sąd uznał, iż jego stopień winy jest wysoki. Oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z nakazem normy prawnej. Brak jest okoliczności wyłączających winę lub zmniejszających jej stopień.

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu należy uznać za wysoki. Oskarżony swoim zachowaniem w sposób umyślny zaatakował jedno z podstawowych dóbr chronionych przez kodeks karny, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Stopień winy oskarżonego uznać należy również za znaczny. Działał on z zamiarem bezpośrednim, a stężenie alkoholu stwierdzone u oskarżonego powodowało, iż swoim zachowaniem powodował duże niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu drogowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta uwzględnia wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu i nie przekracza stopnia winy. Wysoki stopień nietrzeźwości, popełnienie kolejnego przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, działanie w warunkach recydywy wskazuje, że wymierzenie niższej kary, nie będzie wystarczające i nie spowoduje osiągnięcia jej celów. Tylko taka kara pozbawienia wolności będzie wystarczająca do osiągnięcia celów wychowawczych i zapobiegawczych, i może spowodować, by oskarżony nie popełnił więcej podobnego przestępstwa. Okoliczności popełnienia przedmiotowych czynów świadczą o demoralizacji oskarżonego i jego poczuciu bezkarności. Oskarżony ponownie powracając na

drogę przestępstwa, dowiódł tym, że jakiegokolwiek próby oddziaływania wychowawczego wobec niego są zupełnie bezskuteczne i dał wyraz, że lekceważy wymiar sprawiedliwości.

Z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym zgodnie z art. 42 § 3 k.k. obligatoryjne jest orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10000 zł. Jest to minimalna kwota świadczenia w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k.

Ponieważ sytuacja materialna oskarżonego jest stabilna, z tytułu zatrudnienia miesięcznie osiąga dochód w kwocie około 5-7 tysięcy złotych Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w całości w kwocie 280 złotych.